

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

תוציא אותי!

על הרצפה.

הדבר היה לשיחת המתפללים בבית הכנסת. "מה עושים עם עקיבא התוסס ועז הפנים? איך עוזרים אותו מלהציק לילדים אחרים? איך מצליחים לגרם להרגיע אותו מבעוד מועד ושיפסק המחלקת מסביבתו?"

חלקם הציעו להכות אותו, אחרים טענו כי אין זה דרך, ואין מה לעשות אלא לאים עליו ולהזהירו לבלי להגיע יותר לבית הכנסת. רעיונות עלו ויורדו. עד שפתח את פיו שמע"ל הבעל קורא ואמר בפשטות: "לדעתי, יש לדבר אתו בכבוד הראוי, ללא זלזול וללא איומים והאשמות".

שמע"ל אכן נבחר להיות השליח. בקש לפגש את עקיבא לאחר הלמודים, קנה לו טילון מתוק, ובמקום להוכיחו, החל לספר לו כמה היה הוא עצמו שובב בהיותו צעיר. תוך כדי ספורו, נענה עקיבא ואמר מתוך לבו: "באמת שאני יודע שזה לא טוב ההתנהגות שלי. כל פעם שאני בא הביתה לאחר מריבה, אני כאוב מאד. אך באמת קשה לי להתגבר, יש לי יצר הרע גדול לריב ולנצח..."

כששמע זאת שמע"ל שמח וידע שהרצון הטוב שמגלה כעת עקיבא בנדאי יביא אותו להצליח להתגבר לגמרי. כמדי שבוע הרבה עליו דבורים רכים ונעימים, עד אשר לאט לאט הצליח להפוך להיות ילד רגוע.

הממנה דבר עם הגבור וחזר אל מדינת הממון. אותם הוכיח על דרכם הרעה והמשבשת שנתעו ונבוכו כל כך בדיפה אחר תאוות הממון. אך כל דבוריו והפצרותיו וככל שהסביר להם - לא עזר מאומה, מאחר שכבר שקעו עמק שנים רבות בטעותם הקשה.

אך מחמת שפבר הוכיח אותם הרבה מאד, הבעל תפלה והממנה, והצליחו לבלבל אותם, היו אומרים למוכיחים אותם: "אדרבה, אם הוא פדעתכם, שאנחנו בטעות ובמבוכה גדולה, אם כן הוציאו אותנו מטעותנו..." ומיד כששמע שמבקשים לצאת מטעותם, נתן להם עצה שילכו עמו למקום החרב שמשים מקבל הגבור כחו ועל ידי זה יוכלו להתגבר עליו.

שימו לב, מתי קבלו עצה? כאשר גלו דעתם שיש להם רצון לצאת מטעותם! כאשר אמרו "הוציאו אותנו מטעותנו". זהו האתערוותא דלתתא שעשו. המעט שכן יכלו לעשות. למרות שכבר שקעו כל כך עמק, עצם הבקשה והגלוי-דעת שרצונם לשוב, כבר פעל את הישועה וקבלו עצה.

בכל מוצאי שבת פרצה פרשה חדשה בבית הכנסת. באמצע תפלת מעריב שמעו צעקות מהפרוודור. חלק אנשים יצאו וצעקו אף הם, חלקם באו ועשו למעשה תפסו את עקיבא בידי בחזקה והביאוהו לאביו. הגבאי שהיה נסער כל פעם מחדש גער בקולו בעקיבא על כך שתמיד מוצא עם מי לריב ולהתקוטט עד כדי שהיה מפילו

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (14)

מהמלך, שמי שנשקע בתאוה זו של ממון, אי אפשר לו בשום אופן לשוב ולצאת משם כי אם על-ידי הדרך שיש להחרב הנ"ל (שמשם מקבל הגבור כח גבורתו), על-ידי-זה יכולים להוציאם מזה.

והרחיבו הזמן עוד יותר, הינו שהממנה דבר עם הגבור להרחיב הזמן עם בני המדינה הנ"ל עוד יותר. ונתן להם הגבור עוד ארכא וזמן. אחר-כך מסרו סימנים זה לזה, הממנה והגבור.

והלך הממנה מן הגבור וחזר הממנה אל המדינה הנ"ל. (וגם הממנה הזה בודאי הוכיח אותם על דרכם הרעה, שנתעו ונבוכו כל-כך בתאות ממון, אף לא הועיל להם כלל, כי כבר נשקעו בזה מאד מאד כנ"ל. רק מחמת שכבר הוכיחו אותם הרבה, הבעל-תפלה וגם הממנה, בלבלו אותם, והיו אומרים: אדרבא, הוציאו נא אותנו מטעותנו. אף-על-פי שהם היו אוהזים בדעתם בחזקה ולא היו רוצים כלל לשוב

והלך זה הממנה ויצא אל הגבור, ובקש מאנשיו של הגבור, אם אפשר להתראות פנים עמו. ואמרו שידיעו לו וישאלו אותו.

והלכו ושאלו אותו, ונתן רשות, ונכנס הממנה אל הגבור. והפירו זה את זה, והיה ביניהם שמחות גדולות ובכיות כנ"ל.

ואמר הגבור להממנה: תדע, שגם הבעל-תפלה הפשר שלנו ראיתו גם-כן, וכבר נעשה מלך (וספרו זה לזה איך נתגלגלו ובאו לכאן).

וספר הממנה להגבור, שהוא עבר על מקום המלך ועל מקום כל האנשים הנ"ל, אף על שניהם לא עבר, הינו על מקום הבעל-תפלה והגבור, על (מקום) אותם שניהם לא עבר.

ודברו יחד הממנה עם הגבור אודות המדינה הנ"ל, על שנתעו ונבוכו כל-כך עד שבאו לשטותים כאלו.

השיב הגבור להממנה תשובה הנ"ל שהשיב להבעל-תפלה כנ"ל, הינו ששמע

מטעותם הרעה, אף היו אומרים
למוכיחיהם הנ"ל: אדרבא, אם הוא
כדעתכם, שאנחנו בטעות ובמבוכה גדולה,
אם-כן הוציאו נא אותנו מטעותנו).

ונתן להם עצה (הינו הממנה נתן עצה
לבני המדינה הנ"ל): באשר שהוא יודע
הכח של זה הגבור, מהיכן הוא מקבל כח
גבורתו; וספר להם ענין החרב הנ"ל
שמשם מקבל הגבור כח גבורתו - בכן
גילה אני ואתם אל מקום החרב, ועל-ידי
זה תוכלו להתגבר כנגדו. וכונת הממנה
היה, שכשיבואו לשם יוכלו לשוב ולצאת על-
ידיה מטעותם כנ"ל (כי על-ידי אותו
הדרך שיש להחרב הזאת, על-ידיה
יכולים להוציא מתאות ממון כנ"ל).

וקבלו דבריו (הינו בני המדינה קבלו
עצת הממנה לילך עמו אל החרב הנ"ל).
והלך הממנה. ובני המדינה שלחו עמו
את גדולי המדינה, שהם אצלם אלקות
(ובודאי היו הולכים עם תכשיטי כסף
וזזה שהיו תלויים עליהם, כי זה היה
העקר אצלם) והלכו יחד.

והודיע הממנה הדבר הזה להגבור: באשר
שהוא הולך עמם לבקש מקום חרב,

וכונתו, אולי יזכה בדרך הלוכו למצא את
המלך ואנשיו. ענה ואמר הגבור: גם אני
אלך עמך.

ושנה הגבור עצמו, כדי שלא יבינו אלו
האנשים שהלכו עם הממנה שזהו הגבור
הנ"ל, על-כן שנה עצמו, והלך גם-כן עם
הממנה.

ונתישבו, שיודיעו הדבר להבעל תפלה.
והודיעו לו. ואמר הבעל תפלה, שגם הוא
ילך עמם, והלך אליהם הבעל תפלה.

וצוה הבעל תפלה לאנשים שלו שיתפללו
על זה שיצליח השם דרכם, שיזכו למצא
המלך עם אנשיו הנ"ל, כי תמיד היה הבעל-
תפלה מתפלל על זה, והיה מצוה לאנשיו והיה
מתקן להם תפלות שיתפללו על זה, ועתה
הזהיר אותם ביותר, כשהלך אל הממנה
והגבור לילך עמם לבקש את המלך
ואנשיו כנ"ל, שיתפללו על זה תמיד לזכות
למצא אותם.

שאלות לחידודא

בחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (14)

- ו. אלת זכות: מה היה כוונת האמונה כשהלך לדרך של החרב?
 - ☐ שיוכלו (המדינה של עשירות) לשב, ולצאת על ידי זה מטרות
 - ☐ אולי יזכה למצוא את המלך ואנשיו
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- ז. האם גדולי המדינה של עשירות הבינו שגם הגבור הולך עמהם?
 - ☐ בוודאי
 - ☐ רק אחד מהם הבין
 - ☐ לא הבינו
- ח. מה עשה הבעל תפילה כשהם הלכו?
 - ☐ נשאר במקומו להתפלל
 - ☐ חזר מחוץ לשוב
 - ☐ הלך עמהם
- ט. האם למדת את המעשה השבוע?
 - ☐ רציתי
 - ☐ פעם
 - ☐ פעמיים

- א. מה היה כשהממונה והגבור נפגשו?
 - ☐ שמחות גדולות
 - ☐ בכיות
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- ב. על איזה מקומות לא עבר הממונה?
 - ☐ על הבעל תפילה והגבור
 - ☐ על המלך והמלכה
 - ☐ על החכם ועל המליץ
- ג. מה אמרו המדינה של עשירות לממונה כשהוכיח אותם?
 - ☐ עזבו אותנו לנפשינו
 - ☐ אדרבה, הוציאו נא אותנו מטעותינו
 - ☐ אנו משליכים את הכסף והזהב
- ד. איזה עצה נתן להם הממונה?
 - ☐ שנלך ביחד אל מקום היד של החכם
 - ☐ שנלך ביחד אל מקום הקשת של הגבור
 - ☐ שנלך ביחד אל מקום החרב
- ה. את מי שלחו בני המדינה עם הממונה?
 - ☐ גדולי המדינה (שהם אצלם אלקות)
 - ☐ קטני המדינה (שנקראים בשם חיות)
 - ☐ אנשים פשוטים

בעומק המעשה

מי מאנשי המלך הלך הראשון בדרך לחרב?
 ובמה אנשי המלך הלכו ביחד?
 כמה פעמים הלכו גדולי המדינה של עשירות ממדינתם?
 ומה ההבדל בין הפעם שהלכו עם הממונה לפעמים הקודמות?

תשובות על מעשה י"ב מבעל תפילה (13)

בדרך הלכו השליחים של המדינה של עשירות ומצאו את הממונה של האוצרות – האם הלכו בדרך שרצו ללכת או בדרך אחרת? הם טעו בדרך

דעם רבינ'ם
מעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com